

[Landbrugsministeren.]

den forlænget og skærpet. Dette udvalg har udtrykkelig udtalt over for mig, at det synes, at loven har virket godt, og det må man så vel også gå ud fra at den har.

Jeg forstår, at der med hensyn til § 2 er forskellige opfattelser; et enkelt medlem ønsker den skærpet; andre ønsker den måske mildnet. Jeg vil som nævnt gerne medvirke til, at vi i udvalget drøfter dette og forsøger at finde frem til en form, som kan tilfredsstille alle parter. Paragraffen er jo tænkt som en beskyttelsesparagraf, således at køberen af et jordbrugsareal får den bedst mulige beskyttelse mod et eventuelt tab ved tilstedeværelsen af flyvehavre, noget, han ikke kan konstatere, hvis han køber på en årstid, hvor flyvehavren ikke forekommer.

Jeg synes, det er ganske rimeligt, at man i udvalget også drøfter det af det ærede medlem hr. Aage Fogh fremdragne spørgsmål, og jeg kan tilsige ministeriets medvirken til at fremskaffe de oplysninger, der ønskes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Thomsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning.
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til bogføringslov.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1557, fremsættelsen i tidenden sp. 1987).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i konkursloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1555, fremsættelsen i tidenden sp. 1990).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Brodthagen: Hvis man sammenligner det lovforslag om bogføring, som man behandlede i det høje ting for 5 år siden, med det lovforslag, der nu er fremsat, vil man bemærke, at der er sket en betydelig ændring. Det første lovforslag indeholdt 12 paragraffer, og i det nu foreliggende er der kun 4. Grunden til, at det første lovforslag gik i fisk, var, at man ikke kunne blive enig om en formulering af regler om, hvordan udestående fordringer skulle opgøres, f. eks. i forholdet til en bank eller sparekasse eller over for skattevæsenet. Man anmodede derfor handelsministeriet om at formulere dette punkt på en måde, der var mere tilfredsstillende; dette har man gjort med usædvanlig hurtighed, idet det ikke er mere end 5 år siden, vi bad herom.

Endvidere har man taget § 2 i det tidligere lovforslag ud, hvorefter man ved kongelig anordning kunne forøge det antal af virksomheder, som skulle være bogføringspligtige.

Den tredje ændring, man har foretaget, — et punkt, der for mig er meget væsentligt, og som ved sidste behandling gav anledning til en længere debat — drejer sig om landbrugernes bogføringspligt. Landbrugere er nu kommet med, idet landbrugs-ejendomme, for hvilke grundbeløbet ved udmålingen af grundværdistigningen udgør 30 000 kr. eller derover, nu også har bogføringspligt; gartneriejendomme, frugtplantager og planteskoler samt virksomhed med pelsdyravl m. m. er også kommet med. Dette vil jeg udtrykke min store tilfredshed med.

Ifølge dette lovforslag kræves der i modsætning til hidtil gældende regler ikke autorisation eller stempeling af forretningsbøger, ligesom man ikke behøver at føre nogen egentlig kassebog.

Antallet af kategorier af bogføringspligtige virksomheder var i det gamle lovforslag 28 og er nu 37. Det er mit håb, at vi engang får regler om bogføringspligt, hvor efter det ikke er nødvendigt med en sådan liste, idet enhver, der driver forretning — hvad enten det er med 1, 2, 3 eller slet ingen medhjælpere — har bogføringspligt. Den kamp, man gennem mange år fra visse